

[Socialministeren.]

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen talte om, at man skulle være forsigtig med at gennemføre noget, der kunne belaste produktionen. Men det beløb, jeg nævnte nu, belaster også i allerhøjeste grad produktionen. Når man vil gennemføre en betryggende arbejderbeskyttelseslovgivning, så kan man ikke sige, at der findes områder, hvor der ikke sker ulykker. Jeg nævnte sidste gang vi havde lovforslaget til behandling, nogle tal, som jeg gerne vil nævne igen. Det fremgår af statistisk årbog for 1947, at det samlede antal ulykkestilfælde i årene fra 1. oktober 1933 til 31. december 1944 udgjorde 101 482. Heraf faldt på industrien: 38 263, på handelen: 5 578 og på landbruget: 36 591. I samme periode medførte ulykkestilfældene i 3 871 tilfælde døden. Af dødsfaldene faldt 793 på industrien, 109 på handelen og 885 på landbruget. Man vil altså se, at indenfor de områder, som på nuværende tidspunkt ikke er dækket af arbejderbeskyttelseslovgivningen, sker der mange ulykkestilfælde, også med dødelig udgang. Det er heller ikke således, at man kan henføre ulykkerne alene til større virksomheder og sige, at i de mindre virksomheder, hvor der beskæftiges et mindre antal folk, sker der ingen ulykker. Der sker ulykker alle vegne indenfor det område, som lovforslaget søger at dække. Det er derfor, lovforslaget har fået den udformning, det har.

Det er klart, at jeg gerne står til tjeneste ved de forhandlinger, der nu skal foregå i udvalget, for at vi kan nå frem til at skabe en virkelig moderne arbejderbeskyttelseslovgivning. Jeg beder bare medlemmerne tage de ting med i betragtning, som jeg har nævnt her. Det er jo ikke for at drille hverken det ene eller andet erhverv, jeg nævner det, det er simpelthen for at medvirke til at betrygge arbejderne, men dermed også erhvervene.

Jeg siger tak for den venlige behandling. Jeg håber, vi når et godt resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Leonhard Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bosætningslån.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2633; fremsættelsen findes i tidenden sp. 41).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Hansen (Grenaa): Når forslaget til lov om bosætningslån ikke nåede igennem til vedtagelse i forrige rigsdagssamling, skyldtes det formentlig ikke nogen principiel uoverensstemmelse om lovens gennemførelse, men derimod uenighed om en række af lovforslagets enkelte paragraffer. Man havde svært ved at blive enig om, hvem der skulle kunne opnå lån uden at foretage den opsparing, som lovforslaget normalt kræver. Desuden var der meget stor uenighed om den rente, der skulle betales af lånene. Ungdomskommissionen foreslog i sin tid, at der kun skulle betales en rente på 1 pct. af lånene, hvilket jo kun ville dække administrationsomkostningerne. Ministeren havde i det endelige forslag hævet dette til 2 pct., og i udvalget forhandlede vi længe og vidt og bredt om 3 pct., medens man fra enkelte sider i udvalget ønskede, at renten skulle være 4 pct. Endelig var der også vanskeligheder med § 8, som foreslår oprettelsen af et særligt udvalg, som dels skal følge lovens gennemførelse og praktisering og dels skal tage sig af det oplysningsarbejde, der skønnes at være nødvendigt i forbindelse med loven. Navnlig fra konservativ side var man imod dette udvalg, idet man var bange for, at det skulle blive altfor ensidigt modernistisk og funktionalistisk indstillet, og også af den grund lykkedes det ikke at blive færdig. Jeg håber imidlertid, at vi i løbet af denne samling skal kunne forhandle os tilrette om disse forskellige uoverensstemmelser, således at forslaget kan blive ophøjet til lov.

Søren Andersen: Skønt mit parti i og for sig ganske naturligt skulle have været modstander af dette lovforslag, som også var fremsat i forrige samling, gik vi i hvert fald ind på at se på det i udvalget, men jeg tør nok antyde, at forslaget vandt absolut ikke ved dette nærmere bekendtskab; jeg tror snarere, jeg kan sige tværtimod. Jeg skal ikke her gennemgå lovforslaget i enkeltheder, men synes alligevel, at vi fik klarhed over en hel række ting, der kan foranledige mig til at fremsætte